

Konspekt szkółki niedzielnej

5 NIEDZIELA POSTU

Judica

Główna myśl: Wszystko w Bożych rękach

Tekst: Jan 11,47-53 Arcykapłani radzą jak zabić Jezusa

Wiersz przewodni: Przypowieści Salomona 16,9

„Serce człowieka obmyśla jego drogę, lecz Pan kieruje jego krokami”

Cele:

Dziecko wie, kim byli arcykapłani i faryzeusze.

Dziecko zna historię wskrzeszenia Łazarza i plany arcykapłanów.

Dziecko rozumie, że Bóg panuje nad wszystkim.

I. Wstęp

1. Kto pomoże wycierać? – Rodzina Dobrowolskich część 4, Wyd. Zwiastun, Warszawa 1982, str. 24

„Smakowało znakomicie. Heniek rozluźnił pasek od spodni i rozsiadł się wygodnie na krześle.

Mama zmywała w kuchni naczynia, lecz stuk talerzy i naczyń nie robił na Heńku i Eli żadnego wrażenia.

Ojciec spojrział na dzieci znad gazety.

- No, na kogo dziś kolej?

- Na Elę! – zawołał natychmiast Heniek.

- Nie! – zaprzeczyła oburzona Ela. – Ja w ubiegłym tygodniu wycierałam częściej niż ty!

- Ty chyba nie umiesz liczyć!

- Dość! – zawołał ojciec. – Nie będziecie się kłócić. Jeżeli nie potraficie się pogodzić, rozstrzygnie los.

Po krótkim wahaniu Heniek nagle zgodził się na propozycję ojca. Przyniósł dwie karteczki, napisał na nich imiona, włożył je do kapelusza ojca i powiedział:

- Ojcze, ty jesteś bezstronny. Będziesz ciągnął. Ten będzie wycierał, czyje imię będzie na kartce.

- Dobrze – zgodził się ojciec i wyciągnął imię Eli. Niezadowolona Ela poszła do kuchni.

W całej tej historii coś jednak ojcu się nie podobało. Heniek zadowolony siedział na krześle i uśmiechał się chytrze. Ojciec tymczasem wyjął drugą karteczkę i ze zdumieniem stwierdził, że i tu było wypisane imię Eli...”

Przebieg: Czytamy lub opowiadamy historię „Kto pomoże wycierać?”

Podsumowanie: Czasem jest tak, że postępujemy źle, by mieć spokój i nie robić czegoś, czego nie lubimy. Heńkowi nie chciało się wycierać, więc przechytrył swoją siostrę Elę. Dzisiaj poznamy pewnych ludzi, którzy myśleli, że potrafią nad wszystkim zapanować i wszystko zaplanować na własną rękę. Tak jednak wcale nie było.

2. Hasło „Spisek”

Pomoce: zapisane litery S P I S E K, Słownik języka polskiego.

Przebieg: Z rozsypanych liter (dla ułatwienia do liter można przymocować różnej długości sznurki - pierwsza litera ma najkrótszy sznurek, a ostatnia najdłuższy) dzieci mają ułożyć hasło. Następnie pytamy dzieci, czy wiedzą co to jest spisek (*odpowiedzi dzieci*). Szukamy znaczenia słowa w Słowniku języka polskiego: „Tajne porozumienie grupy ludzi w celu podjęcia działań wymierzonych przeciwko trzeciemu; zmowa; podstęp; tajne porozumienie pomiędzy grupą osób mających wspólny cel”.

Podsumowanie: Ludzie często starają się coś wymyślić, żeby komuś zaszkodzić, zrobić na złość, albo dać komuś „nauczkę”. Dziś opowiem wam o sytuacji, gdy pewni ludzie zaczęli spiskować, bo coś im się nie podobało. A co to takiego było zaraz usłyszycie.

II. Szkółka

Pomoce: na kartkach zapisane: ARCYKAPŁAN, FARYZEUSZ, postacie z flanelografu przedstawiające arcykapłana i faryzeusza lub rysunki arcykapłana i faryzeusza zamieszczone pod szkołką.

1. Arcykapłani i faryzeusze – „Czy ten człowiek musi robić takie zamieszanie? Wszystko było w porządku, było tak spokojnie. A On, ten Jezus, robi taki zamęt. Gdziekolwiek się pojawi, tam pojawiają się też ludzie, którzy słuchają go, chcą Go zobaczyć. Jest ich coraz więcej. To staje się coraz bardziej niebezpieczne. Mamy problem” – mówili między sobą arcykapłani i faryzeusze.

Kim byli ci ludzie? Arcykapłan (*pokazujemy obrazek arcykapłana*) był najwyższym dostojnikiem religijnym w Izraelu. Jedyną osobą, która mogła składać ofiary za grzechy w Miejscu Świętym (specjalnie do tego wyznaczonym). Faryzeusze nazywali siebie uczonymi w Piśmie, pilnowali spisane Prawo. Jedni i drudzy byli niezadowoleni z tego, że Jezus krytykował i napominał ich przy ludziach, którzy szli z Nim (*my też nie lubimy, gdy ktoś nas krytykuje, upomina*, mówiąc: „Biada wam, że zamykacie drzwi Królestwa Bożego przed ludźmi, sami tam nie wchodzić i innym nie pozwalacie tam wejść” (Mt 23,13).

„Jezus nas krytykuje, a sam wcale nie jest lepszy, bo jada przecież z celnikami, rozmawia z grzesznikami” – tak mówili arcykapłani i faryzeusze (Mt 9,11). Ale stało się coś, co napełniło ich jeszcze większym niepokojem. Przyszli do nich ludzie z ważną wiadomością: „Przed chwilą byliśmy świadkami tego, co zrobił Jezus”.

2. Wskreszenie Łazarza – „On przywrócił do życia swojego przyjaciela Łazarza, który już od trzech dni leżał w grobie. Jezus zawołał: Łazarzu wyjdź! I on wyszedł. To było coś niesamowitego” – mówili. – Tego nikt się nie spodziewał, nie wierzył, że Jezus jest w stanie coś takiego zrobić. Łazarz znowu żyje! Wielu ludzi, którzy to widziało UWIERZYŁO w Jezusa!”

2. Spisek arcykapłanów – Tego było już za wiele dla arcykapłanów i faryzeuszy. „Co teraz zrobić z Jezusem? On sprowadzi na nas nieszczęście, zburzy spokój, który panuje. Może dojść do zamieszek, do walk, a wtedy stracimy swoją pozycję, władzę. Musimy coś z Nim zrobić. On nie może tak bez żadnych przeszkód dalej działać!” – myśleli. Zwołali spotkanie – Radę, by obmyślić plan co zrobić z Jezusem. I wymyślili – „Należy się go pozbyć!”. Jeden z arcykapłanów – Kajfasz powiedział: „Nie ma innego wyjścia. Lepiej żeby umarł Jezus, czyli jeden człowiek, niż miałby cierpieć cały naród”. I tak decyzja została podjęta.

2. Jak ten spisek wprowadzić w życie? – Arcykapłani i faryzeusze czekali na odpowiednią chwilę, by wprowadzić w życie swój plan - pojmać i zabić Jezusa. Byli przekonani, że wszystko świetnie wymyślili, ich plan jest dobry. Lecz zapomnieli o tym, że to Pan Bóg wszystko trzyma w swoich rękach. On jest Panem wszystkiego. On nie potrzebuje naszej zgody, by działać.

III. Zakończenie

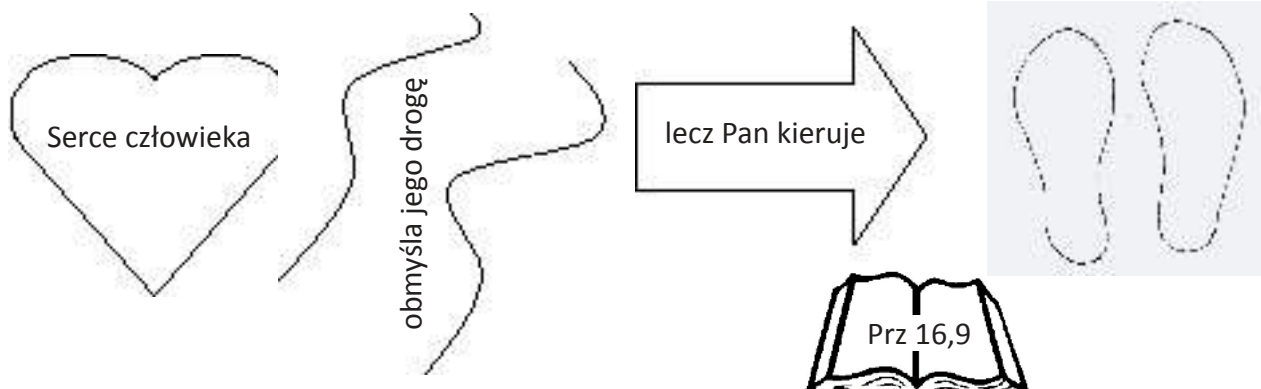
Arcykapłani i faryzeusze myśleli, że śmierć Jezusa to był ich plan, a to był Boży plan naszego zbawienia. Jezus umarł za nasze grzechy. Wszystko jest w Bożych rękach, chociaż nam się wydaje, że sami potrafimy nad wszystkim zapanować, wszystko zaplanować. On nad wszystkim panuje. Naszym zadaniem jest ufać Bogu.

Można zaśpiewać piosenkę „Bóg trzyma całą ziemię” (Śpiewniczek „Najpiękniejsze” str. 5)

1. Wiersz biblijny

Serce człowieka obmyśla jego drogę, lecz Pan kieruje jego krokami. Prz 16,9

Pomoce: propozycja zapisania wiersza:

Przebieg: Często planujemy, co będziemy robić, gdzie pójdziemy. Wszystko mamy zaplanowane i wydaje się nam, że nic nie może nas zaskoczyć, ale to Pan Bóg kieruje naszymi krokami. To On ma wszystko pod kontrolą, wskazuje drogę, którą mamy iść. A Jego drogi są najlepsze

Wiersz przyklejamy do tablicy lub trzymają go ochotnicy. Czytamy go, a następnie odkładamy wybrane części wiersza. Wiersza można uczyć pokazując go:

Serce człowieka – rysujemy przed sobą serce
obmyśla – dotykamy palcem czoła
drogę – pokazujemy rękami drogę
lecz Pan kieruje – podnosimy rękę do góry
jego krokami – robimy parę kroków w miejscu.

2. Prace plastyczne

A. Zakładka serce

Pomoce: kolorowy papier z bloku technicznego, nożyczki, klej, kawałek mocniejszego sznurka, kilka niewielkich koralików (*które można zrobić z modeliny*), dziurkacz.

Przebieg: Każdy otrzymuje załącznik „zakładka serce”, które wycina. W wyciętym sercu robimy dziurkę, przez którą przewlekamy sznurek z koralikami. Następnie wpisujemy lub naklejamy wiersz.

B. Zakładka – praca Anny Maciejewskiej

Pomoce: załącznik „Zakładka”, kartka z bloku technicznego, nożyczki, kredki, dziurkacz, kawałek wstążeczki lub włóczki.

Przebieg: Zakładki należy pokolorować, wyciąć, złożyć wzdłuż środkowej linii i skleić. Całość podkleić kartką z bloku technicznego, żeby były twardsze i wytrzymałsze. Na trójkątnym końcu można zrobić dziurkę i zawiązać kawałek wstążeczki albo włóczki.

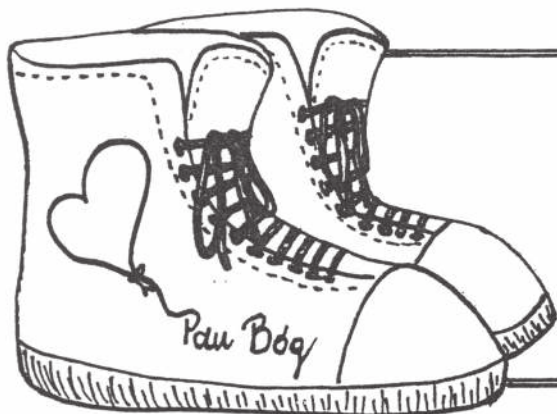
B. Boża droga (wspólna praca, którą można później zawiesić w sali)

Pomoce: szary papier z zaznaczonym konturem drogi, kredki lub farby, kartka papieru, nożyczki, klej.

Przebieg: Dzieci kolorują zaznaczoną na szarym papierze drogę. Na kartce papieru każde dziecko rysuje stopę lub odrysowuje swoją, którą koloruje i wycina. W międzyczasie prowadzący zapisuje na arkuszu papieru wiersz biblijny. Następnie każde dziecko przykleja swoją stopę na drogę.

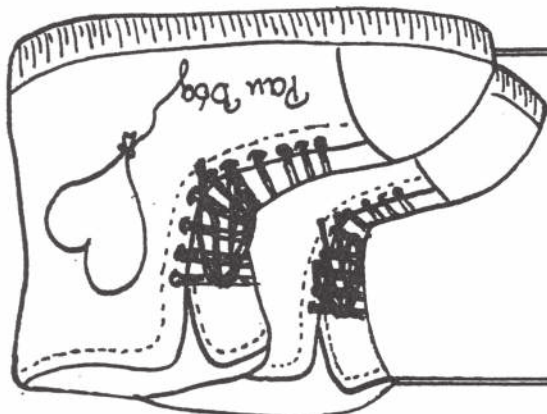
Załącznik „zakładka serce”

„Serce człowieka obmyśla drogę,
lecz Pan kieruje jego krokami.”

Przypowieści Salomona 16,9

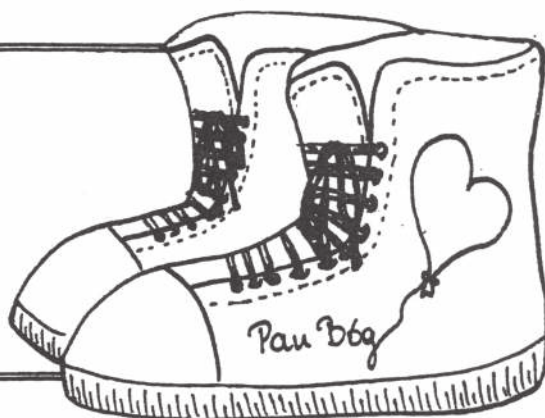

„Serce człowieka obmyśla drogę,
lecz Pan kieruje jego krokami.”

Przypowieści Salomona 16,9

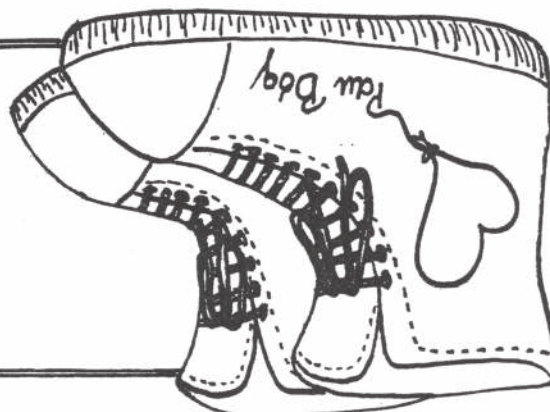
„Serce człowieka obmyśla drogę,
lecz Pan kieruje jego krokami.”

Przypowieści Salomona 16,9

„Serce człowieka obmyśla drogę,
lecz Pan kieruje jego krokami.”

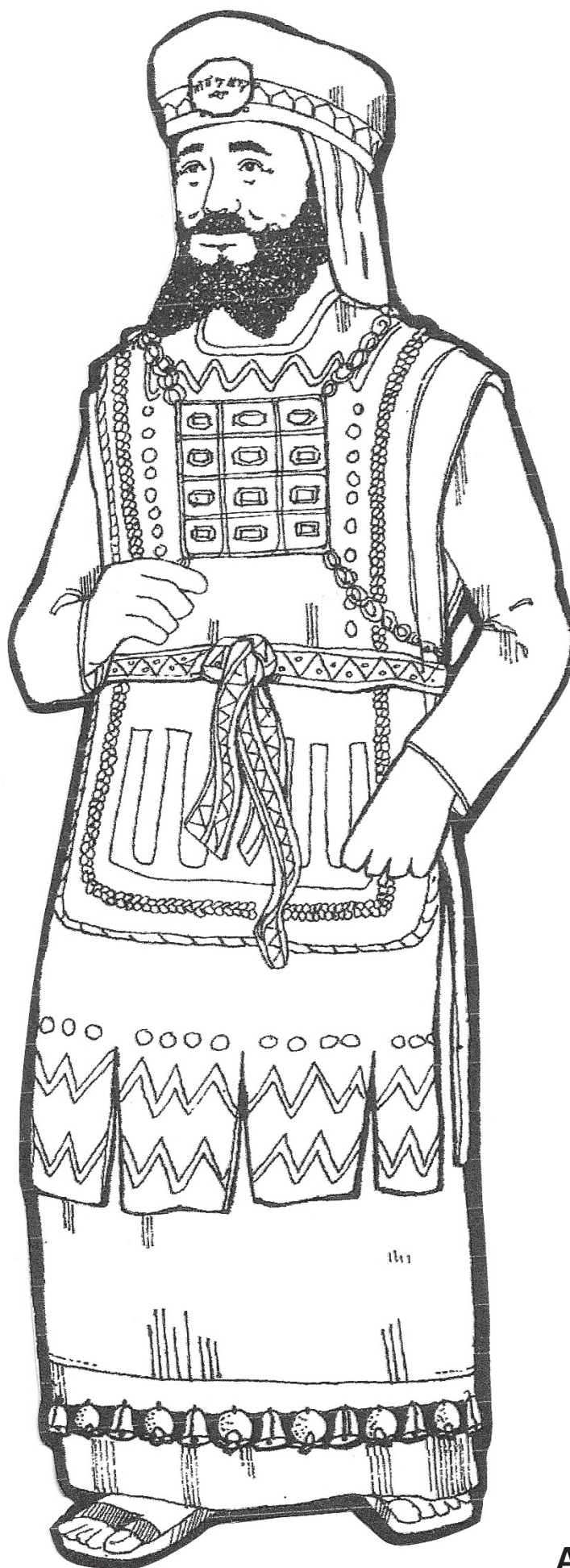
Przypowieści Salomona 16,9

"Serce człowieka obmyśla drogę,
lecz Pan kieruje jego krokami."

Przypowieści Salomona 16,9

ARCYKAPŁAN

FARYZEUSZ